

Αξιολόγηση εκπαιδευτικού/μέλους ΕΕΠ**Επιλεγμένος Αξιολογούμενος****Όνομα αξιολογούμενου:**

ΠΑΡΘΕΝΑ ΤΣΙΛΙΓΚΕΡΙΔΟΥ

Επιλεγμένος Αξιολογητής**Όνομα αξιολογητή:**

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΚΑΣ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών**Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου:**

ΤΣΙΛΙΓΚΕΡΙΔΟΥ ΠΡΑΚΤΙΚΟ Α.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΤΣΙΛΙΓΚΕΡΙΔΟΥ ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣ 1ης ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

01/04/2025

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΤΣΙΛΙΓΚΕΡΙΔΟΥ ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣ 2ης ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

08/04/2025

Ερωτήσεις Αξιολόγησης**ΠΕΔΙΟ Α2: ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΚΛΙΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΑΞΗΣ/ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ:**

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α2: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) Τελική αξιολογική κρίση – έκθεση αξιολόγησης εκπαιδευτικού Πεδίο Α2 (κατ' εφαρμογή του άρθρου 73, παρ. 4, του Ν. 4823/2021) ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ: ΤΣΙΛΙΓΚΕΡΙΔΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑ (ΠΕ70 – ΔΑΣΚΑΛΩΝ) ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΕΡΓΟΥ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ Η παρούσα αξιολογική έκθεση βασίζεται α) στις προαξιολογικές συναντήσεις προετοιμασίας, μεταξύ αξιολογητή και αξιολογούμενης, β) τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών γ) τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά από κάθε παρατήρηση διδασκαλίας δ) την έκθεση αυτοαξιολόγησης της αξιολογούμενης, όπως έχει αναρτηθεί στην ψηφιακή πλατφόρμα, ε) τα στοιχεία ή τεκμήρια, που η αξιολογούμενη έχει συγκεντρώσει στον ηλεκτρονικό της φάκελο ή σε όσα αναφέρεται ή παραπέμπει, στ) τα στοιχεία ή τεκμήρια που έχουν συγκεντρωθεί από τον αξιολογητή και ζ) τις παρατηρήσεις της αξιολογούμενης. Σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 7 του άρθρου 11 της υπ. αριθ. πρωτ. 9950/ΓΔ5/27-01-2023 Υ.Α. (ΦΕΚ 338 τ. Β'/27-01-2023), το έργο της αξιολογούμενης εκφέρεται και τεκμηριώνεται στα επί μέρους στοιχεία του πεδίου Α2 ως ακολούθως: Α. Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης: «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ» Τεκμηρίωση: Κατά τη συνάντηση προετοιμασίας, από κοινού αξιολογητής και αξιολογούμενη εκπαιδευτικός προσδιόρισαν τις παραμέτρους του υπό αξιολόγηση πεδίου, με βάση α) τα κριτήρια που θέτει το σχετικό νομικό πλαίσιο και β) την παραδοχή ότι το παιδαγωγικό κλίμα που διαμορφώνεται από μια εκπαιδευτικό εξαρτάται τόσο από το γενικότερο παιδαγωγικό κλίμα του σχολείου όσο και από τις ειδικότερες διαδικασίες και το κοινωνικό περιβάλλον που αναπτύσσεται κατά τη διάδραση εκπαιδευτικού και μαθητών/τριων/τριων εντός του

φυσικού περιβάλλοντος της αίθουσας. Κατά τις δύο (2) παρατηρηθείσες διδασκαλίες (01-04-2025 και 08-04-2025) εντοπίστηκαν τα ακόλουθα στοιχεία που αφορούν το μαθησιακό κλίμα εντός της τάξης: 1. Κλίμα θετικών διαπροσωπικών σχέσεων το οποίο προκύπτει: α) Από την οργάνωση του φυσικού περιβάλλοντος της τάξης. Η διαρρύθμιση του φυσικού περιβάλλοντος στην αίθουσα του Δ1 τμήματος είναι προσεκτικά μελετημένη ώστε να προάγει την ενεργό συμμετοχή των μαθητών/τριων και την ευελιξία στη μαθησιακή διαδικασία. Βασίζεται στις αρχές της κονστрукτιβιστικής προσέγγισης, καθώς η μάθηση είναι μια ενεργητική διαδικασία οικοδόμησης της γνώσης μέσα από την εμπειρία και την κοινωνική αλληλεπίδραση. Η ευελιξία στη διάταξη των θρανίων επιτρέπει την εφαρμογή διαφοροποιημένων μορφών διδασκαλίας και μάθησης (ατομική, σε ζεύγη, ομαδική εργασία), και την εναλλαγή στρατηγικών διδασκαλίας (εισήγηση, διερεύνηση, ερωτοαποκρίσεις, δραστηριότητες στην οθόνη προβολής) καθώς και την εκτέλεση βιωματικών δραστηριοτήτων, ενισχύοντας τη μαθησιακή διαδικασία, μέσω της συνεργασίας και της αλληλοβοήθειας μεταξύ των μαθητών/τριων. Η αξιοποίηση του βιντεοπροβολέα και άλλων οπτικοακουστικών μέσων ευθυγραμμίζεται με τις αρχές της πολυτροπικής μάθησης, προτείνοντας τη χρήση ποικιλίας ερεθισμάτων για την κάλυψη διαφορετικών μαθησιακών στιλ. Η χρήση παρουσιάσεων ενισχύει τη δομημένη παρουσίαση της νέας γνώσης και δίνει τη δυνατότητα στην εκπαιδευτικό να ενσωματώνει λέξεις, εικόνες, διαγράμματα και σύντομα βίντεο σε μία ενιαία αφήγηση. Επιπλέον, οι ψηφιακές παρουσιάσεις διευκολύνουν την οργάνωση της διδασκαλίας και προσφέρουν σημεία αναφοράς που υποστηρίζουν τη κατανόηση, ιδιαίτερα σε σύνθετες ή αφηρημένες έννοιες. Η ύπαρξη εποπτικού υλικού στους τοίχους ενισχύει τη διαρκή πρόσβαση σε πληροφορίες και γνώσεις που έχουν οικοδομηθεί προηγουμένως, λειτουργώντας ως οπτικά ερεθίσματα ενεργοποίησης πρότερων γνώσεων. Το παιδαγωγικά πλούσιο φυσικό περιβάλλον ενθαρρύνει τη γνωστική, συναισθηματική και κοινωνική εμπλοκή των μαθητών/τριων, ενισχύοντας τη μαθητοκεντρική φιλοσοφία της τάξης, και την βιωματική μάθηση. Εν γένει, η οργάνωση του φυσικού περιβάλλοντος δημιουργεί στους μαθητές/τριες, θετική διάθεση για παραμονή στην αίθουσα και δραστηριοποίηση σε αυτήν, καθώς και την αύξηση της εμπλοκής τους στη μαθησιακή διαδικασία. β) Από την οργάνωση του κοινωνικού περιβάλλοντος της τάξης. Το κοινωνικό περιβάλλον της τάξης χαρακτηρίζεται από κλίμα αμοιβαίου σεβασμού και συνεργασίας, το οποίο διαμορφώνεται από σαφώς καθορισμένο πλαίσιο κανόνων, οι οποίοι έχουν διαμορφωθεί από κοινού με τους μαθητές και λειτουργούν ως παιδαγωγικό συμβόλαιο συνεργασίας. Η ύπαρξη αυτών των κανόνων διασφαλίζει την εύρυθμη λειτουργία της τάξης και υποστηρίζει την επίλυση συγκρούσεων, ενισχύοντας το αίσθημα δικαιοσύνης και αμοιβαίου σεβασμού, και καλλιεργεί την ενσυναίσθηση και την κοινωνική υπευθυνότητα. Παρότι στο τμήμα φοιτά μαθητής με ιδιαιτερότητες συμπεριφοράς, η διαχείριση του ζητήματος γίνεται με αποτελεσματικότητα, στο πλαίσιο της συμπεριληπτικής εκπαίδευσης. Οι υπόλοιποι μαθητές επιδεικνύουν υψηλό επίπεδο αυτορρύθμισης και συναισθηματικής ωριμότητας, γεγονός που αποδεικνύει τη λειτουργικότητα του κοινωνικού πλαισίου και την επιτυχημένη καλλιέργεια δεξιοτήτων κοινωνικής μάθησης, όπου η τάξη λειτουργεί ως κοινότητα μάθησης με ίσες ευκαιρίες για όλους. Η επιτυχής διαχείριση προκλήσεων συμπεριφοράς, ακόμα και σε περιπτώσεις μαθητών/τριων με ιδιαίτερες ανάγκες, εντάσσεται στο πλαίσιο της συμπεριληπτικής εκπαίδευσης. Το μαθησιακό περιβάλλον προάγει την ανάπτυξη ήπιων δεξιοτήτων. Η τάξη λειτουργεί ως ένα ανθρωποκεντρικό μαθησιακό περιβάλλον, όπου οι μαθητές/τριες ενθαρρύνονται να εκφράζουν ελεύθερα τις σκέψεις και τις ανησυχίες τους, να συνεργάζονται και να αναπτύσσουν δεξιότητες όπως η ενσυναίσθηση, η ενεργητική ακρόαση και ο σεβασμός στη διαφορετικότητα. Το σχολικό περιβάλλον λειτουργεί ως μικρογραφία της κοινωνίας, διαμορφώνοντας πολίτες με αναπτυγμένο αίσθημα ευθύνης και σεβασμού, στοιχεία απαραίτητα για την ολιστική ανάπτυξη του παιδιού και τη μελλοντική του κοινωνική ενσωμάτωση. 2. Οι θετικές διαπροσωπικές σχέσεις μεταξύ εκπαιδευτικού και μαθητών/τριων, αποτελούν βασικό θεμέλιο για τη διαμόρφωση ενός κλίματος εμπιστοσύνης και αλληλοσεβασμού στην τάξη. Η εκπαιδευτικός προσεγγίζει τους μαθητές/τριες με ενσυναίσθηση και συνέπεια, λειτουργώντας ως πρότυπο ήρεμης και δίκαιης συμπεριφοράς. Το σταθερό πλαίσιο επικοινωνίας και οι συμφωνημένοι κανόνες λειτουργίας ενισχύουν την αίσθηση ασφάλειας των παιδιών και επιτρέπουν την καλλιέργεια αυτόνομης σκέψης και αυτορρύθμισης. Η καλλιέργεια αξιών όπως η ειλικρίνεια, η ομαδική εργασία και η συνεργασία προσδίδει συγκεκριμένα ταυτότητα στην τάξη ως κοινότητα μάθησης. Οι μαθητές/τριες ενθαρρύνονται να αναγνωρίζουν τα δικαιώματα και τα καθήκοντά τους και να λειτουργούν στο πλαίσιο των κανόνων της κοινωνικής ζωής, όπως αυτή διαμορφώνεται εντός της σχολικής τάξης. Οι μικρές επισημάνσεις/υποδείξεις/παρατηρήσεις της εκπαιδευτικού, όποτε απαιτήθηκε, έγιναν με χαμόγελο, χωρίς θυμό ή κακή διάθεση και χωρίς επικριτική διάθεση, αλλά με δημιουργική παρέμβαση και προτάσεις εκ μέρους της για εναλλακτικούς τρόπους σκέψης και συμπεριφοράς για τα παιδιά. συμβάλλοντας στην ενίσχυση της αυτοεκτίμησης των μαθητών/τριων και στην αποδοχή της διαφορετικότητας. 3. Πρόληψη και διαχείριση προβλημάτων συμπεριφοράς: Η αποτελεσματική διαχείριση της σχολικής τάξης δεν περιορίζεται στην αντίδραση σε ανεπιθύμητες συμπεριφορές, αλλά εστιάζει κυρίως στην πρόληψή τους μέσω της δημιουργίας ενός θετικού παιδαγωγικού κλίματος. Η συνεχής εγρήγορση και η αίσθηση σταθερής εποπτείας από την εκπαιδευτικό διαμορφώνουν ένα πλαίσιο τάξης που αποτρέπει την εκδήλωση εντάσεων ή συγκρούσεων, με αυτόν τον τρόπο οποιοδήποτε πρόβλημα συμπεριφοράς διαπιστώνεται άμεσα πριν αυτό επεκταθεί και οδηγήσει σε ενδεχόμενη σύγκρουση. Η καθημερινή ρουτίνα της παραλαβής των μαθητών/τριων μετά από

το διάλειμμα ή τη μετακίνηση μεταξύ διδακτικών χώρων (ΤΠΕ, μουσική) συμβάλλει στην επανασύνδεση των παιδιών με το μαθησιακό περιβάλλον και επιτρέπει στην εκπαιδευτικό να παρέμβει έγκαιρα, λειτουργώντας προληπτικά στην περίπτωση εμφάνισης προβλημάτων συμπεριφοράς των μαθητών/τριων (βλ. πεδίο Γ «Αναστοχασμός – αυτοαξιολόγηση της εκπαιδευτικού» στην έκθεση αξιολόγησης των διδασκαλιών) και με τη συμβολή της εκπαιδευτικού παράλληλης στήριξης. Στις παρατηρούμενες διδασκαλίες, η απουσία σοβαρών προβλημάτων συμπεριφοράς επιβεβαιώνει την αποτελεσματικότητα του προληπτικού πλαισίου και της συνεκτικής λειτουργίας της τάξης.

4. Αναγνώριση κοινωνικο-πολιτισμικής και ατομικής ετερότητας: Η εκπαιδευτικός, τόσο κατά τη συνάντηση προετοιμασίας των διδασκαλιών όσο και κατά την αποτίμηση αυτών, επεσήμανε τις ιδιαίτερες συνθήκες διδασκαλίας όπως αυτές διαμορφώνονται λόγω της διαφορετικής αφετηρίας των μαθητών/τριων ως προς το μορφωτικό κεφάλαιο που φέρουν μαζί τους, του γλωσσικού τους υπόβαθρου και των ατομικών διαφορών (μαθητές/τριες με Ειδικές Εκπαιδευτικές Ανάγκες, προσφύγων). Η εκπαιδευτικός επιδεικνύει υψηλό βαθμό παιδαγωγικής ευαισθησίας απέναντι στη διαφορετικότητα των μαθητών/τριων, αναγνωρίζοντας ότι κάθε παιδί φέρει το δικό του πολιτισμικό, γλωσσικό και γνωστικό υπόβαθρο. Ανταποκρινόμενη στις ποικίλες ανάγκες των μαθητών/τριων – συμπεριλαμβανομένων μαθητών/τριων με Ειδικές Εκπαιδευτικές Ανάγκες και προσφύγων – προσαρμόζει το διδακτικό υλικό, εμπλουτίζει τις δραστηριότητες και διαμορφώνει το περιεχόμενο του μαθήματος ώστε να εξασφαλίζει την συμμετοχή όλων. Η ενίσχυση της αλληλοϋποστήριξης εντός των μαθητικών ομάδων και η δημιουργία μικροκλίματος αποδοχής λειτουργούν ως προστατευτικοί παράγοντες για την ψυχосυναισθηματική ανάπτυξη των μαθητών/τριων. Η προσέγγιση αυτή συνάδει με τη θεωρία της συμπεριληπτικής εκπαίδευσης και τις αρχές της κοινωνικά δίκαιης παιδαγωγικής, που αναγνωρίζει την ετερότητα όχι ως έλλειμμα, αλλά ως πηγή εμπλουτισμού για τη μαθησιακή κοινότητα.

5. Εμπλοκή των μαθητών/τριων στη μαθησιακή διαδικασία: Η διδασκαλία στηρίζεται σε παιδαγωγικές τεχνικές και στρατηγικές διδασκαλίας που προάγουν τη συμμετοχή και την αυτονομία των μαθητών/τριων. Η ποικιλία διδακτικών προσεγγίσεων (1η και 2η διδασκαλία), –όπως ο καταγιγισμός ιδεών, η εναλλαγή ατομικής και ομαδικής εργασίας, η χρήση πολυτροπικού υλικού (διδακτικά εγχειρίδια βιβλία, εικόνες, βίντεο, καρτέλες, παιχνίδια ρόλων)– επιτρέπει την άμεση ανατροφοδότηση και αξιολόγηση του επιπέδου κατανόησης του μαθήματος, εξασφαλίζοντας την ενεργό μαθητική εμπλοκή στη διαδικασία της μάθησης, με άμεσο αποτέλεσμα τη μεγιστοποίηση των διδακτικών αποτελεσμάτων και την αποφυγή προβλημάτων συμπεριφοράς. Η χρήση τεχνολογίας (π.χ. βίντεο για αφόρμηση, παρουσιάσεις για εννοιολογική οργάνωση) ενισχύει τη μαθησιακή ενεργοποίηση και προάγει τη βιωματική μάθηση. Οι εναλλακτικές δραστηριότητες προσφέρουν επιλογές και ευκαιρίες για διαφοροποίηση, μειώνοντας το άγχος επίδοσης και ενισχύοντας την αυτενέργεια των παιδιών. Η ομαδική συνεργασία εντός μικτών ομάδων ικανοτήτων συμβάλλει στην ανάπτυξη κοινωνικών και μεταγλωσσικών δεξιοτήτων, ενισχύοντας ταυτόχρονα το αίσθημα του «ανήκειν». Η αξιολόγηση της μαθησιακής διαδικασίας γίνεται πολυδιάστατα, με έμφαση όχι μόνο στη γνωστική πρόοδο, αλλά και στην κοινωνική ανάπτυξη των μαθητών/τριων (π.χ. τήρηση κανόνων, σεβασμός, ανάληψη πρωτοβουλίας). Το υποστηρικτικό και ενθαρρυντικό κλίμα που καλλιεργείται στην τάξη επιτρέπει στους μαθητές να συμμετέχουν ενεργά χωρίς φόβο αποτυχίας, ενισχύοντας τη θετική αυτοαντίληψη και την εσωτερική κινητοποίηση για μάθηση. Τέλος, το ευχάριστο και υποστηρικτικό κλίμα που επικρατούσε στην τάξη, η έμφαση από την εκπαιδευτικό στις θετικές ενέργειες παρά στα λάθη, η αποδοχή των αδυναμιών και η υποστήριξη των μαθητών/τριων για την άμβλυση ή την υπέρβασή τους, συνέβαλαν στο να μετέχουν άφοβα οι μαθητές στην εκπαιδευτική διαδικασία.

Β. Αναστοχασμός – Αυτοαξιολόγηση του εκπαιδευτικού: «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ» Τεκμηρίωση: Η εκπαιδευτικός προσεγγίζει τη διδακτική της πρακτική με πνεύμα διαρκούς αναστοχασμού και επαγγελματικής εξέλιξης. Κατά τις συζητήσεις προετοιμασίας, αλλά και στο πλαίσιο της ανατροφοδότησης που ακολούθησε τις διδασκαλίες αναζητήθηκε το πλαίσιο ερμηνείας της ίδιας της εκπαιδευτικού για το έργο της. Η εκπαιδευτικός ανέδειξε ουσιαστικά τις βασικές παιδαγωγικές και οργανωτικές παραμέτρους που επηρεάζουν τη συγκρότηση του μαθησιακού περιβάλλοντος. Μέσα από τη συστηματική παρατήρηση και την ερμηνεία της εκπαιδευτικής πράξης, επιδιώκει να κατανοήσει το νόημα των επιλογών της και να τις συνδέσει με τις ανάγκες των μαθητών/τριων και τις αξίες του σχολείου. Στο πλαίσιο αυτής της συζήτησης αναδείχθηκαν τα ακόλουθα στοιχεία που καθορίζουν ως παράμετροι το διδακτικό και παιδαγωγικό της έργο: α) Οι μέθοδοι και οι τεχνικές που επιλέγει είναι σύγχρονες, παιδαγωγικά τεκμηριωμένες και ανταποκρίνονται στις βασικές αρχές της ενεργητικής μάθησης και της διαφοροποιημένης διδασκαλίας. Με έμφαση στη συμπεριληψη, η εκπαιδευτικός φροντίζει να σχεδιάζει μαθησιακές δραστηριότητες που ενισχύουν τη γνωστική και κοινωνική ανάπτυξη όλων των μαθητών/τριων, ανεξαρτήτως ετοιμότητας ή εκπαιδευτικών ιδιαιτεροτήτων. Επιδιώκει την ενεργό συμμετοχή όλων, με άξονα τη συμπεριληψη όλων καθώς και την εξατομικευμένη μάθηση, αποφεύγοντας την παθητική μετάδοση γνώσεων, και διαμορφώνει ευέλικτες μαθησιακές διαδρομές μέσω πρακτικών (επικοινωνία, αποδοχή, συνεργασία, επίλυση ενδεχόμενων συγκρούσεων κ.λπ.) προσαρμοσμένες στα διαφορετικά μαθησιακά στυλ (οπτικό, ακουστικό, κιναισθητικό), προωθούνται οι γνωστικοί στόχοι και αναβαθμίζεται το παιδαγωγικό κλίμα της τάξης. Η χρήση βιωματικών και συνεργατικών δραστηριοτήτων ενισχύει την αυτενέργεια, την ενσυναίσθηση και την κοινωνική αλληλεπίδραση των παιδιών. Παράλληλα, η συνειδητή ενσωμάτωση πολυτροπικών μέσων (όπως εικόνες, βίντεο, παρουσιάσεις, καρτέλες) καθιστά το

μάθημα ελκυστικό και ευπρόσιτο σε όλα τα παιδιά, ενισχύοντας τη γνωστική και συναισθηματική τους εμπλοκή. Στο πλαίσιο τυπικών σπουδών, επικαιροποιεί τα μεθοδολογικά της εργαλεία και ενδυναμώνει τον εκπαιδευτικό επαγγελματισμό της. β) Τα κρίσιμα συμβάντα που επηρεάζουν το διδακτικό και παιδαγωγικό έργο. Η εκπαιδευτικός επιδεικνύει υψηλό βαθμό επίγνωσης των παραγόντων που επηρεάζουν την ποιότητα της εκπαιδευτικής διαδικασίας και αντιδρά θετικά στα κρίσιμα παιδαγωγικά συμβάντα που ανακύπτουν στην καθημερινή σχολική ζωή. Επιδιώκει τη συστηματική συνεργασία με την εκπαιδευτικό του Τμήματος Ένταξης (Τ.Ε.), την εκπαιδευτικό παράλληλης στήριξης την εκπαιδευτικό του τμήματος ΖΕΠ και τους εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων, διαμορφώνοντας ένα συνεκτικό πλαίσιο παιδαγωγικής υποστήριξης των μαθητών/τριων, το οποίο στηρίζεται στη συλλογική επαγγελματική γνώση και την ανταλλαγή εμπειρίας. Αναγνωρίζοντας τις συμπεριφορικές και γνωστικές δυσκολίες ορισμένων μαθητών/τριων, συντονίζει τις ενέργειές της, σε ένα πνεύμα διαρκούς συνεργασίας και προσαρμογής, με στόχο τη διατήρηση ενός σταθερού παιδαγωγικού περιβάλλοντος, που προσφέρει στα παιδιά αίσθηση ασφάλειας, συνέχειας και αποδοχής, για να αναπτύξουν τις ατομικές τους δεξιότητες και τις διαπροσωπικές τους σχέσεις, κάτι που απηχεί εν γένει την κουλτούρα του σχολείου. Αναγνωρίζει επίσης πως η αξιοποίηση βιωματικών δραστηριοτήτων συνιστούν βασικά στοιχεία που κάνουν το μάθημα ελκυστικό και βοηθούν στη βελτίωση του παιδαγωγικού κλίματος της τάξης. Παράλληλα, δίνει έμφαση στην αισθητική και λειτουργική αναβάθμιση του φυσικού χώρου της τάξης, θεωρώντας τον ενεργό φορέα μάθησης και κοινωνικοποίησης. Η ιδιαίτερη ευαισθησία που επιδεικνύει απέναντι στις κοινωνικοπολιτισμικές διαφορές των παιδιών –όπως το μορφωτικό και γλωσσικό κεφάλαιο που φέρουν– εντάσσεται στο πλαίσιο μιας παιδαγωγικής της ισότητας και της δικαιοσύνης, η οποία δεν επιδιώκει την ομοιομορφία αλλά την ενίσχυση των μαθητών/τριων εκεί που χρειάζονται στήριξη προωθώντας την ισότητα και τη συμπερίληψη. γ) Κατά τις συναντήσεις προετοιμασίας & αποτίμησης των διδασκαλιών (αναστοχασμός) η εκπαιδευτικός ενημέρωσε τον αξιολογητή για τις επιλεγόμενες μεθόδους και τεχνικές διδασκαλίας σε σχέση με τους ιδιαίτερους σκοπούς/στόχους της διδακτικής ενότητας και του μαθήματος αλλά και την κουλτούρα του σχολείου. Η εκπαιδευτικός προσεγγίζει με αναστοχαστικό τρόπο τις διδακτικές της επιλογές, επιχειρώντας να ερμηνεύσει την αποτελεσματικότητά τους σε σχέση με τους επιδιωκόμενους στόχους, το προφίλ των μαθητών/τριων και τη σχολική κουλτούρα. Μέσα από τις προγραμματισμένες και άτυπες συζητήσεις με συναδέλφους και με τον Διευθυντή του σχολείου, που αφορούν ειδικά τον παιδαγωγικό χειρισμό δυσλειτουργικών συμπεριφορών που εμφανίζει από την αρχή της χρονιάς μαθητής του τμήματός της, η ίδια ενισχύει την παιδαγωγική της αυτογνωσία και λειτουργεί ως κριτική επαγγελματίας, ικανή να προσαρμόζεται σε σύνθετες εκπαιδευτικές καταστάσεις. Ιδιαίτερη αναφορά αξίζει στην αντιμετώπιση των δυσλειτουργικών συμπεριφορών μαθητή. Η εκπαιδευτικός επιδεικνύει συνέπεια, επιμονή και δημιουργικότητα στην αναζήτηση λύσεων, αναδεικνύοντας τις αξίες της υπομονής, της παιδαγωγικής φροντίδας και της επιδίωξης ένταξης κάθε παιδιού στο σχολικό περιβάλλον. Τελική αξιολογική κρίση: Με βάση τα παραπάνω, α) όπως αυτά αποτυπώνονται αναλυτικά στις συνοπτικές εκθέσεις αποτίμησης 1ης & 2ης διδασκαλίας, β) τη συνεκτίμηση των στοιχείων της έκθεσης αυτοαξιολόγησης της εκπαιδευτικού, γ) τις συζητήσεις και τον αναστοχασμό μετά την παρατήρηση των διδασκαλιών, και δ) τα στοιχεία που ο ίδιος συνέλεξε τόσο κατά την υλοποίηση της παρούσας αξιολογικής διαδικασίας όσο και από την αρχή της τρέχουσας σχολικής χρονιάς μέσω της συνεργασίας με την εν λόγω εκπαιδευτικό υπό τις ιδιότητες αντίστοιχα του Διευθυντή και εκπαιδευτικού του σχολείου, η τελική αξιολογική κρίση για το πεδίο Α2 για την εκπαιδευτικό Τσιλιγκερίδου Παρθένα (ΠΕ70 – Δασκάλων) με ΑΜ. 610435 είναι «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ». Βέροια, 08/04/2025 Ο Αξιολογητής Μήτκας Κυριάκος